В розкішній красі таємничій
Сіяє кохання моє
І тихої літньої ночі
Страшні, дивні мрії снує:

"В заклятім саду походжають
Коханці смутні, самотні;
Тремтить ясний місяць промінням,
І чуть соловейка пісні.

Дівчина, мов постать камінна,
Навколішках лицар стоїть.
Аж ось дикий велет надходить,
Дівчина злякалась, біжить…

В крові пада лицар додолу
Додому йде велет страшний…"
Як буду в могилі лежати,
Кінець буде казці чудній.